

ສາອະຄະດີພິເສດ

ກ່ຽວກັບການບີບບັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດສລະຣາຊບັນລັງ

ອານາຈັກລາວ ສະບັບທີ 23

ເປັນທີ່ຊາບກັນດີແລ້ວວ່າ, ກ່ອນພວກຝາຊີສຄອມມູນິດລາວຈະຍຶດອຳນາດທົ່ວປະເທດໄດ້ໃນວັນທີ 2/12/75 ນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ເລັກນີ້ ຫລາຍຮູບຫລາຍສີ ໝູນໃຊ້ພຣະສົງອົງຄະເຈົ້າ ສະຖາບັນກະສັດວັງໜ້າ ແລະວັງຫລັງໃຫ້ແຕກແຍກກັນ, ຍຸຍົງສົ່ງເສີມໃຫ້ພວກລູກສິດ ບັນຍາຊົນທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານໃນຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ໃຫ້ສັບຕອດກັນ ອີກກະທຶກ ຄຶກໂຄມ, ສ່ວນຂ້າຮາຊາການ ທະຫານ ຕຳຮວດ ຫລາຍພາກສ່ວນ ແລະຫລາຍອະດີດປະຕິເສດ ບໍ່ຍອມຟັງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງຜູ້ເປັນນາຍ. ເມື່ອສະພາບເປັນເຊັ່ນນີ້ ຕາມທີ່ສຸດ ຂອງເລນິນ ໝາຍຄວາມວ່າ ສະພາບການປະຕິວັດຢູ່ໃນປະເທດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ນັກປະຕິວັດມີສອງທຶນທາງເລືອກ ຄື ການຍຶດອຳນາດແບບສັນຕິວິທີ ຫລືໃຊ້ອາວຸດ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກຄອມມູນິດລາວ ເຫັນວ່າ ກຳລັງຂອງຕົນບໍ່ພຽງພໍ ແລະເພື່ອເວັ້ນຈາກບໍ່ໃຫ້ປະເທດໄທມີປະຕິກິຣິຍາໂຕ້ຕອບ, ພວກຫຸ່ນລາວໂດຍການແນະນຳຈາກວຽດນາມຄອມມູນິດ, ກໍໄດ້ຍຶດອຳນາດແບບສັນຕິວິທີ ດ້ວຍວິທີອັນສລາດແຫລມຄົມຄີທຳທ່າເຊີນເຈົ້າຊີວິດ ໄປເມືອງວຽງໄຊ ແລະທຳການຕ້ອນຮັບຢ່າງສົມກຽດ, ຈາກນັ້ນກໍມີການຍຸບສະພາຜູ້ແທນຮາສດອນຊຸດທີ 7 ແລະຮັບຮູ້ມົນຕຣີປະສານການເມືອງ, ຈາກນັ້ນມາ ພວກຄອມມູນິດລາວກໍທຳການອອກແຮງເຄື່ອນໄຫວ ສົ່ງເສີມໃຫ້ກົມມະກອນໄຟຟ້າ, ເທສບານ, ນັກສຶກສາອົບຮົມຄູດົງໂດກ, ນັກສຶກສາກົດໝາຍ, ນັກຮຽນນາຍຮ້ອຍຈີ່ນາຍໂມ້ ຮຸ່ນສຸດທ້າຍ ແລະອື່ນໆ ທຳການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຍຶດອຳນາດ.

ໃນວັນທີ 29/11/75 ພວກຫຸ່ນລາວບີບບັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດລາອອກຈາກບັນລັງ. ວັນທີ 11/3/77 ເຈົ້າຊີວິດແລະອົງມົງກຸດ ຖືກຈັບແລະສົ່ງໄປເມືອງວຽງໄຊ. ຕາມຂ່າວຈາກຄົນທີ່ໄປສົມມະນາ ເຫັນເຫດການ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ໄດ້ຖືກທຳຮະມານທາງດ້ານຈິດໃຈຢ່າງໜັກ, ໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ເຖິງແກສວັນນະຄົດລົງ ເມື່ອວັນທີ 13/5/78 ທີ່ສູນເບີ 1 ບ້ານນາກຳເໜືອ ຕາແສງສົບຮາວ ເມືອງວຽງໄຊ ສ່ວນສົບ ກໍໄດ້ເອົາໄປຝັງຢູ່ໂກ້ງກັບຕົ້ນກ້ານເຫລືອງ ຫ່າງຈາກຄຸກສູນ 1 ປະມານ 80 ແມັດ, ຫ່າງດ້ານເໜືອຂອງຮອນຫ້ວຍນົກກອກ, ສ່ວນນະເຫສີ ເຈົ້າຍິງຄຳຜູຍ ກໍໄດ້ເຖິງແກສວັນນະຄົດ ໃນວັນທີ 12/12/81 ທີ່ຄຸກໝາຍເລກ 3. ສ່ວນອົງມົງກຸດ ກໍໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນລົງ ໃນວັນທີ 24/5/78.

ການທີ່ ນ.ສ.ພ ອານາຈັກລາວ ເອົາຂ່າວດັ່ງກ່າວມີລົງນາເຜີຍແຜ່ ກໍເພື່ອມຸ່ງຫວັງຢາກໃຫ້ຄົນລາວຜູ້ເກີດມາພາຍຊ້ອຍ ແລະບໍ່ຮູ້ເຫດການ ຈະໄດ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບປວັດສາດຂອງຊາດ ກ່ອນເມືອງລາວຈະກາຍເປັນຄອມມູນິດ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເປັນເອກະສານ ເພື່ອຕີຮາຄາປວັດສາດຂອງຊາດລາວໃນພາຍຂ້າງໜ້າວ່າແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສົ່ງເສີມການພັທນາຊາດ. ເຊີນອ່ານສາອະຄະດີທີ່ໄດ້ເສວະນາ.

ວັນທີ 29 ພຶສຈິກາ 1975

ເວລາປະມານ 11 ໂມງ ມີ "ເຮລີກົບແຕ" ລຳນຶ່ງຂອງໂຊວຽດນາລົງ. ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ພ້ອມດ້ວຍ ຜູ້ຕິດຕາມມາເຖິງ ເດີນກາງເຂົ້າໄປຍັງສຳນັກງານ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ແຄມປາກຖ້ຳໃຫຍ່. ບັນດາຮັຖມົນຕຣີ ແລະ ສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີຂອງຝ່າຍວຽງຈັນ ຫລຽວເຫັນແຕ່ໃກ ຕ່າງກໍຕິໃຈ ຄິດວ່າ ເມື່ອເຈົ້າສຸພານຸວົງມາ ເຖິງແລ້ວ ການປະຊຸມກໍຈະເປີດຂຶ້ນ ອາດໃນແລງນີ້ ຫລືເຊົ້ານີ້ອີກ.

ເວລາ 2 ໂມງ, ເຮລີກົບແຕອີກລຳນຶ່ງນຳເອົາ ສະຫາຍ ໂກສອນ ພົມວິຫານ ແລະ ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ ອອກຈາກຮຳໂມງມາລົງສູ່ນາມັ່ນຍັງ ຂອງເມືອງວຽງໄຊ. ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ອອກໄປຕ້ອນຮັບ ແລ້ວກໍພາກັນເດີນເຂົ້າໄປໃນສຳນັກງານ. ອີກ 2 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ສະຫາຍໂກສອນ ພົມວິຫານ ກັບ ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ ກໍກັບອອກມາຂຶ້ນເຮລີກົບແຕ ບິນມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ນະຄອນວຽງຈັນ.

ວັນທີ 29 ພຶສຈິກາ 1975

ຫລັງຈາກບັນເຂົ້າແລ້ວ ບັນດາຮັຖມົນຕຣີ ແລະ ສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງທຸກຄົນຂອງ ຝ່າຍວຽງຈັນ ທີ່ມາລ່ອຍຕັ້ງແຕ່ແລງວັນທີ 25 ພຶສຈິກາ ກໍໄດ້ຮັບການບອກເລົ່າ ໃຫ້ໄປໂຮມກັນທີ່ຫ້ອງ ປະຊຸມຊຶ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກທີ່ຝັກປະມານ 100 ແມັດ. ຄາວນຶ່ງກໍເຫັນສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ແລະ ສະຫາຍຄຳສຸກ ແກ້ວລາ ເດີນເຂົ້າມາຫັກທາຍ. ສະເດັດຊົງກ່າວຂໍອະໄພ ທີ່ທຳໃຫ້ທຸກຄົນຕ້ອງລ່ອຍ ທັງນີ້ຍ້ອນສະພາບ ການໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ອະວຸກຣັຖບານກັບຄະນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງ ຊຶ່ງກຳນົດວ່າຈະເປີດ ຂຶ້ນໃນວັນທີ 27 ພຶສຈິກາ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງເລື່ອນອອກໄປ ເພາະສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາຕິດທຸຣະສຳຄັນ ມາຮ່ວມບໍ່ໄດ້. ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ຊົງກ່າວອີກວ່າ ສະເດັດຈະຕ້ອງກັບໄປວຽງຈັນອີກ ໃນຕອນແລງ ຂອງວັນນີ້ ເພື່ອໄປປຶກສາຫາລື ກັບສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ແລະ ຈະເດີນທາງມາພ້ອມກັນ ເພື່ອເປີດ ປະຊຸມໃຫຍ່ຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ທຸກຄົນອົດໃຈລ່ອຍ.

ກ່ອນຈາກໄປ ສະເດັດໄດ້ສັ່ງໄວ້ອີກວ່າ ໃນຣະຫວ່າງທີ່ສະເດັດບໍ່ຢູ່ນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າສີສຸມັງ (ຮອງປະທານ ຝ່າຍວຽງຈັນ) ແລະ ທ່ານຄຳສຸກ ແກ້ວລາ (ຮອງປະທານຝ່າຍແນວລາວຮັກຊາດ) ນຳພາການຄົ້ນຄວ້າ ຫາລືກັນ ແລະ ຖ້າຕ້ອງການສິ່ງໃດໃນດ້ານອາຫານ ການກິນ ແລະ ທີ່ພັກເຊົາໃຫ້ຕິດຕໍ່ກັບມະຫາ ບຸດດີ. ໃນຕອນບ່າຍຂອງວັນດຽວກັນນັ້ນ ເຮລີກົບແຕລຳນຶ່ງຂອງໂຊວຽດ ກໍລົງມາຮັບເອົາ ເຈົ້າສຸພານຸວົງ.

ນອກຈາກ 4 ຄົນ ທີ່ປະຊຸມກັນທີ່ສຳນັກງານປາກຖ້ຳໃນແລງວັນທີ 28 ພຶສຈິກາຄື ໂກສອນ ພົມວິຫານ, ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ, ເຈົ້າສຸພານຸວົງ ແລະ ຄຳສຸກ ແກ້ວລາ ແລ້ວ, ບໍ່ມີໃຜຊາບເລີຍວ່າ ເຈົ້າສຸພານຸວົງບໍ່ໄດ້ ເດີນທາງໄປວຽງຈັນ ເພື່ອພົບກັບສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາດັ່ງຄວາມເວົ້າ, ແຕ່ບິນໄປຍັງຫລວງພຣະບາງ ຕາມຄຳສັ່ງລັບດວນທີ່ສຸດ ຂອງ ໂກສອນ ພົມວິຫານ ໃຫ້ເຊີນພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ສະເດັດລົງໄປວຽງຈັນ ເພື່ອຊົງເປັນປະທານໃນກອງປະຊຸມຄະນະຮັຖມົນຕຣີ ທີ່ຈະເປີດຂຶ້ນ ໃນວັນທີ 2 ທັນວາ 1975. ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ຊົງເປັນບຸກຄົນທີ່ຮອບຄອບຄົວນຶ່ງ ຈຶ່ງຮູ້ສຶກແປກໃຈທີ່ຈະມີ "ການປະຊຸມຄະນະ ຮັຖມົນຕຣີ" ຢ່າງກະທັນຫັນ ຫລືຖ້າຫາກມີແທ້, ພະທ່ານ ເພັງ ພົງສວັນ ແລະ ພະທ່ານ ຕຸບີ ລິຝຸງ ທີ່ເປັນ ຮັຖມົນຕຣີ ກໍໜ້າຈະຕ້ອງເດີນທາງກັບໄປວຽງຈັນເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມ, ດັ່ງນັ້ນສະເດັດໄປເຖິງທີ່ປະທັບທີ່ນະຄອນ ຫລວງພຣະບາງ ກໍຟ້າວໄຫຼອະສັພ ໄປຫາສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາທັນທີ. ບັງເອີນໃນວັນນັ້ນ ສະເດັດເຈົ້າ ສຸວັນນະພູມາ ຊົງບໍ່ສະບາຍ ແລະ ເຂົ້າໄປພັກຜ່ອນນະໂນກສ່ວນພຣະອົງ ຕັ້ງແຕ່ຕອນບ່າຍ 8.00 ຊົງ ອົງຄະຣັກຂອງສະເດັດເຈົ້າ ສຸວັນນະພູມາ ຊົງເປັນຜູ້ຮັບສາຍ.

- ຂໍເວົ້ານຳ ສະເດັດນາຍົກແດ່ ! ເພິ່ນເຂົ້າບັນທຶກແລ້ວບໍ່ ?
- ໂດຍ! ນີ້ນີ້ ເພິ່ນບໍ່ສະບາຍ ເຫັນເຂົ້າຫ້ອງບັນທຶກຕັ້ງແຕ່ເວັນພຸ້ນ, ຮ.ອ. ຊຸ່ນຕອບ.
- ໄປປຸກເພິ່ນ ມາເວົ້າກັບຂ້ອຍດຽວນີ້ ! ມີວຽກດ່ວນ.

ຮ.ອ. ຊຸ່ນ ຍືນລັງເລ ຢູ່ດິນເຕີບ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈ ເດີນອອກຈາກຫ້ອງການ ມຸ່ງໜ້າໄປຍັງທີ່ປະທັບຊຶ່ງເປັນອາຄານຫລັງນ້ອຍໆ ຕັ້ງຢູ່ໂດດດ່ຽວແຄມຕາລົງນ້ຳຂອງ ແລ້ວໃຊ້ມືເຄາະປະຕູ ຫ້ອງບັນທຶກຂອງສະເດັດນາຍົກ. ແລະຫລັງຈາກນັ້ນ ການສືບທະນາອະວ່າງ 2 ສະເດັດກໍເລີ່ມຂຶ້ນ.

- ນ້ອງຫາກັບຈາກສູນກາງ ມາເຖິງເມືອງຫລວງນີ້ກໍນີ້ ເພິ່ນໃຫ້ເຊີນເຈົ້າຊີວິດລົງໄປວຽກຈົນ ເພື່ອເປັນປະທານໃນກອງປະຊຸມຄະນະຮັຖມົນຕຣີ.
- ກອງປະຊຸມຄະນະຮັຖມົນຕຣີ ? ອ້າຍບໍ່ເຫັນຮູ້, ມີສວາຍນີ້ ພູມີ ກັບ ໝູ່ຮັກ ກໍມາຫາລົມກັນຫລາຍເຮື່ອງ ແຕ່ບໍ່ເຫັນເວົ້າເຖິງເຈົ້າຊີວິດເລີຍ ແຕ່ບໍ່ເປັນໃດມື້ອີ່ນ້ອຍຊຶ່ງຖາມ ພູມີ(ເວົ້າວິຈິດ)ວ່າເຊນເພິ່ນມາເຮັດຫຍັງ?
- ບໍ່ໄດ້ ! ນ້ອງໂທຫາສະເດັດອ້າຍນີ້ນີ້ ກໍຜິດຣະບຽບພໍແຮງແລ້ວ ບໍ່ຕ້ອງບອກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ດີກວ່າ ມື້ອື່ນນ້ອງຈະຕ້ອງລົງໄປພ້ອມເຈົ້າຊີວິດ.
- ເວລາ ມາຮອດແລ້ວ ໃຫ້ມາພົບອ້າຍໂລດ ເຮົາມີຫລາຍເລື່ອງ ຈະໄດ້ລົມກັນ.

ວັນອາທິດ, ທີ 30 ພຶສຈິກາ 1975

ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງສູນກາງ, ໃນເວລາ 10.00 ໂມງເຊົ້າ ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງໄດ້ເຂົ້າໄປຍັງພະຣະຣາຊວັງຫລວງ ເພື່ອກາບບັງຄົມທູນ ໃຫ້ພະຣະອົງສະເດັດລົງໄປ ນະຄອນວຽງຈັນໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ຄືວັນທີ 1 ທັນວາ. ພະຣະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າມະຫາຊີວິດສີສວ່າງວັທນາ ຊົງປະກາດພະຣະໂທເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ເຫັນສະເດັດ ເຈົ້າສຸພານຸວົງ ຊົງມາກາບບັງຄົມທູນ ຢ່າງກະທັນຫັນເຊັ່ນນີ້ ຊຶ່ງຖ້າເວົ້າຕາມຣະບຽບການແລ້ວ ຈະຕ້ອງມີຈິດໝາຍ ຫລືຢ່າງນ້ອຍກໍໂທຣະເລກ ຈາກສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ນາຍົກຮັຖມົນຕຣີ.

ເພາະສະນັ້ນ ຫລັງຈາກສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ສະເດັດກັບໄປແລ້ວ, ພະຣະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ຈຶ່ງຊົງມີພະຣະກະແສຮັບສັ່ງ ໃຫ້ໄປນຳເອົາອົງມຸງກຸດຣາຊກຸມມານ ເຈົ້າຝ້າຊາຍວົງສວ່າງເຂົ້າມາເຝົ້າ. ສະເດັດອົງມຸງກຸດຊົງກ່າວອອກມາທັນທີ.

- ນີ້ ເປັນເຮື່ອງຜິດປົກກະຕິ ຂ້ານ້ອຍຊຶ່ງລ່ວງໂທໄປຖາມເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ, ເວົ້າແລ້ວສະເດັດອົງມຸງກຸດກໍເດີນໄປຍັງຫ້ອງການຣາຊເລຂາ ຊຶ່ງບັດນີ້ວ່າງເປົ່າ ເພາະເປັນວັນອາທິດ ຍົກຫູຂຶ້ນປົບເລກໂທຣະສັບໄປຍັງວຽງຈັນ ໂດຍບໍ່ຊາບເລີຍວ່າໂທຣະສັບທາງໄກ ຈາກສຳນັກພະຣະຣາຊວັງຖືກຕັດຂາດຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າວັນເສົາ. ປະກົດການດັ່ງກ່າວນີ້ ທຳໃຫ້ສະເດັດອົງມຸງກຸດຣາຊກຸມມານເກີດຄວາມສົງໄສ ຍິ່ງຂຶ້ນ ຈຶ່ງສະເໜີແນະຕໍ່ອົງຣາຊບິດາ ຫາທາງໜຶ່ງອອກຈາກປະເທດ ແຕ່ພະຣະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ຊົງຍືນການທຳດຽວວ່າ ຈະໝີປະໄພຝ້າຂ້າແຜ່ນດິນໃນຍາມບ້ານເມືອງເດືອດຮ້ອນເຊັ່ນນີ້ ເປັນການບໍ່ສົມຄວນຂອງພະຣະມະຫາກະສັດ.

ພະຣະອົງຊົງຈຳໄດ້ ຊຶ່ງການຕັດສິນພະຣະໂທຂອງສົມເດັດພະເຈົ້າສີສວ່າງວົງ ອົງພະຣາຊບິດາທີ່ປະຕິເສດການກາບບັງຄົມທູນຂອງນາຍທະຫານຝຣັ່ງເສດ ຂໍໃຫ້ສະເດັດອອກຈາກນະຄອນຫລວງພະບາງ ເວລາກຳລັງທະຫານວຽກຕົນ ເຂົ້າມາປະຊິດຈົນເຖິງປາກອູໃນປີ 1950.

ສົມເດັດອົງມຸງກຸດຣາຊກຸມມານ ກໍຊົງຊາບດີວ່າ ການສະເດັດອອກຈາກປະເທດຂອງພະຣະບາດສົມເດັດ

ພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດ ໃນຂະນະນັ້ນ ເປັນໄປໄດ້ຍາກ ເພາະໃນລະຍະ 2 ເດືອນມານີ້ ລາວແດງ ໄດ້ເພີ່ມກຳລັງ ເຂົ້າມາປະຈຳໃນບໍລິເວນອ້ອມຫລວງພຣະບາງແລ້ວກວ່າ 3 ກອງພັນ ສະເພາະກຳລັງປ້ອງກັນພຣະຣາຊວັງ- ຫລວງກໍເປັນ ກໍເພີ່ມເປັນ 1 ກອງຮ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ທະຫານຂອງກອງທັບແຫ່ງຊາດມີພຽງໝວດດຽວ ຊຳບໍ່ມີ ອາວຸທຸຍຸທຸພັນໃດໝົດ ນອກຈາກປືນເປົ້າ ເພາະອາວຸດ ທຸກຊະນິດຖືກ ສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ນາຍົກຣັຖ- ມົນຕຣີ ແລະນາຍພົນບຸນປອນ ມາກເທພາຣັກ ຜູ້ບັນຊາການສູງສຸດ ສົ່ງໃຫ້ເກັບເຂົ້າສາງໝົດແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ ເດືອນພຶສພາ ເປັນຕົ້ນມາ.

ວັນທີ 1 ທັນວາ 1975

ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດສີສວ່າງວັທນາ ໄດ້ສະເດັດໄປເຖິງສະໜາມບິນວັດໄຕ ໂດຍ ເຮລີກົບແຕ ຂອງໂຊວຣຸດ ເວລາປາຍ 1 ໂມງ ໃນທັນທີທີ່ສະເດັດຈາກເຮລີກົບແຕ ພຣະອົງກໍຊົງທອດພຣະ ເນດເຫັນ ຄວາມບໍ່ຊອບມາພາຄວນຫລາຍຢ່າງ, ຢູ່ທີ່ສະໜາມບິນບໍ່ມີນາຍທະຫານຫລືນາຍຕຳຣວຈຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ຂອງຝ່າຍວຽງຈັນແນ່ນແຕ່ຄົນດຽວ ມາຖວາຍການຮັບສະເດັດ ທັງນີ້ ເພາະນາຍທະຫານທັງໝົດ ນັບແຕ່ຊັ້ນ ນາຍພັນຂຶ້ນໄປຂອງກອງທັບແຫ່ງຊາດ ຖືກຄວບຄຸມຕົວໄປ "ສັມມະນາ" ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 25 ກໍລະກະດາ 1975. ນາຍຕຳຣວດຊັ້ນໃຫຍ່ທັງໝົດທີ່ວຽງຈັນ ກໍຖືກຫລອກໃຫ້ໄປປະຊຸມ ທີ່ໂຮງຮຽນນາຍຮ້ອຍຕຳຣວຈດອນຕົ້ວ, ແລ້ວຖືກຄຸມຕົວໄປຂັ້ນເຄື່ອງບິນໄປຍັງ ໂພນສວັນ ແຂວງຊຽງຂວາງ, ດັ່ງນັ້ນທີ່ສະໜາມບິນຈຶ່ງມີແຕ່ທະຫານ ລາວແດງ.

ຫລັງຈາກໄປສົ່ງພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດ ເຖິງວັງປະທັບໃກ້ໆ ກັບຫໍຄຳ, ສະເດັດເຈົ້າ ສຸພານຸວົງ ກໍຕັ້ງໃຈຈະໄປພົບ ສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ມັດໝາຍກັນໄວ້ ແຕ່ນາຍທະຫານລາວແດງ ທີ່ມາຮັບ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຄົນຂັບຮົດ ຂັບມຸ້ງໜ້າໄປຍັງຖານບິນວັດໄຕ ຜ່ານສະໜາມບິນອອກໄປຫາບ້ານຫົວຂົວ, ເພື່ອເຂົ້າ ຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຜູ້ນຳສູງສຸດຂອງແນວລາວຮັກຊາດ ແລະຜູ້ຕາງໜ້າຂອງສູນກາງພັກຄອມມູນິດວຽດນາມ. ກຳລັງສຳຣວດທັບທວນ ແຜນຍຶດອຳນາດຂັ້ນສຸດທ້າຍກັນຢູ່ ຈົນເດິກດິນທ່ຽງຄືນ ຈຶ່ງເລີກລາກັນ.

ວັນທີ 2 ທັນວາ 1975

ເວລາ 7 ໂມງ ເຊົ້າສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ພ້ອມດ້ວຍຄະນະຜູ້ນຳທັງໝົດຂອງລາວແດງ ເດີນອອກ ຈາກຕູບລັບໃກ້ໆ ກັບບ້ານຫົວຂົວ ກັບເຂົ້າໄປວຽງຈັນ ພາຍໃຕ້ການຄຸມກັນຢ່າງໜາແໜ້ນຂອງທະຫານແກວ ແດງ ແລະລາວແດງ, ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ໄດ້ກົງໄປຍັງ ທີ່ປະທັບຂອງພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາ- ຊີວິດ ພ້ອມກັບຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳພຣະອົງໄປຍັງຕຶກສະພາແຫ່ງຊາດ (ຂ້າງອະນຸສາວະຣີ) ເວລາ 8 ໂມງ 30 ສ່ວນຜູ້ນຳອື່ນໆ ຂອງລາວແດງກໍໄດ້ກົງໄປຍັງສະພາ.

ເມື່ອພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດ ສະເດັດໄປເຖິງກໍຂາບບັງຄົມທູນໃຫ້ກົງເຂົ້າໄປຍັງຫ້ອງການ ຫລັງຫ້ອງປະຊຸມ ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີ ໄກສອນ ພົມວິຫານ, ໝູຮັກ ພູມສວັນ ແລະ ພຍາພູມີ ວົງວິຈິດ ນັ່ງລໍຖ້າຢູ່ແລ້ວ. ໄກສອນ ພົມວິຫານ ຈັບເອົາກະດາດແຜ່ນນຶ່ງ ຊຶ່ງຂຽນໂດຍລາຍມືຂອງທ່ານ ສີຊະນະ ສີສານ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງ ຄະນະກຳອຳນາດຂອງພັກ, ຍື່ນໃຫ້ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດ ຊົງອອກໄປອ່ານຕໍ່ອັນທີ່ເອີ້ນວ່າ "ກອງປະຊຸມສະພາສູງສຸດປະຊາຊົນ" ເພື່ອຂໍລາອອກຈາກພຣະຣາຊບັນລັງ.

ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດຊົງເຫລືອດພຣະເນດຜ່ານໆ ໄປກໍວາງກະດາດແຜ່ນນັ້ນໄວ້ບົນ ໂຕະ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ທູນຖາມວ່າ:

- ສົມເດັດ ຄິດເຫັນ ເປັນແນວໃດ ?

ສົມເດັດພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດຊົງຕອບທັນທີ

- ຈະຄິດແນວໃດ ໃນເມື່ອຂ້ອຍ ຕົກເປັນນັກໂທດ ຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ.

ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ຊຶ່ງປະທັບຢູ່ໄກ້ໆ ຊົງກ່າວຂຶ້ນ

- ພວກຂ້າມອຍ ຈະສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ໃຫ້ສົມເດັດອ້າຍເປັນທີ່ປຶກສາຂອງປະທານປະເທດ.

ສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ຊົງມອບຄູສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ແວບນຶ່ງແລ້ວກໍນັ່ງເສີຍ ລໍຖ້າເວລາ ຈະອອກໄປອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນກະດາດແຜ່ນນັ້ນ.

ທ່ານສີຂຸນະ ສີສາມ ເປັນຜູ້ອື່ນອ່ານຖະແລງການຂອງ "ສະພາສູງສຸດປະຊາຊົນ" ປ່ຽນຊື່ "ພຣະຣາຊ- ອານາຈັກລາວ" ເປັນ ປະເທດສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ປ່ຽນເນື້ອຮ່ອງເພງໃໝ່ຂອງ ເພງຊາດທີ່ ດຣ. ທອງດີ ສຸນທອນວິຈິດ ກັບ ມະຫາພູມີ ແຕ່ງຂຶ້ນເມື່ອປີ 1940 ແລ້ວ, ພຣະບາດສົມເດັດພຣະ ເຈົ້າມະຫາຊີວິດສື່ສວ່າງວັທນາ ຊົງອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ໂກສອນມອບໃຫ້ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ກໍແມ່ນສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະ- ພູມາຊົງຂຶ້ນໄປ ປະກາດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງນາຍົກຣັຖມົນຕຣີ ຂອງຣັຖບານປະສົມຊົ່ວຄາວແຫ່ງຊາດ.

ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ໄດ້ສະເດັດສູ່ນະຄອນຫລວງພຣະບາງ ໂດຍເຮລິກົບແຕ ໃນ ຕອນບ່າຍຂອງວັນນັ້ນ.

ວັນດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ເມືອງວຽງໄຊ

ບັນດາຣັຖມົນຕຣີ ແລະສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງຂອງຝ່າຍວຽງຈັນ ທີ່ໄປຕົກຄ້າງຢູ່ເມືອງ ວຽງໄຊເພື່ອລໍຖ້າ "ການປະຊຸມຮ່ວມຣະຫວ່າງຄະນະຣັຖບານ ກັບຄະນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງ" ມາຕັ້ງແຕ່ ວັນທີ 25 ພຶສຈິກາ 1975 ຕ່າງກໍປະລາດໃຈ ເພາະພໍ້ຕົນຂຶ້ນມາກໍເຫັນ "ອ້າຍເອື້ອຍລ້ຽງ" ຈັດພາເຂົ້າໄວ້ລໍຖ້າ ແຕ່ເຊົ້າມືດ ບໍ່ໝ້າ ຍັງມີອາຫານຫລາຍຢ່າງ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາ ສຳລັບການປັ້ນເຂົ້າເຊົ້າທັມມະດາ, ປະການນຶ່ງ ອີກ ຍັງມີນາຍທະຫານຂອງລາວແດງອີກ 3 ຄົນ ນັ່ງຄອຍຖ້າຢູ່ແລ້ວ.

ທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບການຊີ້ບອກໃຫ້ໄປໂຮມກັນທີ່ຫ້ອງປະຊຸມເວລາ 7 ໂມງ 30. ຝ່າຍໄປເຖິງຫ້ອງປະຊຸມກໍເຫັນ ມະຫາບຸດດີ ແລະພະນັກງານການເມືອງລາວແດງ 4-5 ຄົນຢືນຄອຍຢູ່ກ່ອນແລ້ວ ແລະ ເມື່ອທຸກເຂົ້ານຶ່ງ, ມະຫາບຸດດີ ກໍປະກາສທັນທີ:

- ນີ້ນີ້, ຈະມີປະກາດຖະແລງທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບປະເທດຊາດບ້ານເມືອງລາວ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ພວກທ່ານ ອົດໃຈລໍຖ້າການຖ່າຍທອດສົດ ຈາກວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງປະເທດສາວ ທີ່ວຽງຈັນ.

ຫລັງຈາກ ມະຫາບຸດດີ ໄດ້ກ່າວສິ້ນສຸດລົງ ກໍມີການເປີດຫົວລຳໂພງ ທີ່ຕໍ່ສາຍມາຈາກວິທະຍຸ ເຮັມ ຕັ້ນດ້ວຍເພງຕ່າງໆ ຂອງລາວແດງ ທີ່ແຕ່ງຂຶ້ນໃນສະໄໝຢູ່ປ່າ. ຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ກໍມີປະຊາຊົນແບກປ້າຍ ຄຳຂວັນ ຕົກອງ ຮ້ອງ ໂທ່ ເຂົ້າມາໂຮມກັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເດີນ ໃນນັ້ນ ມີຄຳຂວັນຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດ :

- ໂຄ່ນລ້ຽມລະບອບເກົ່າແໜ້ນ
- ໂຄ່ນລ້ຽມພວກປະຕິການຂາຍຊາດ
- ໂຄ່ນລ້ຽມພວກລູກແຫລ້ງຕີນມືຈັກກະພັດອາເມລິກາ
- ຊົມເຊີຍຝັກປະຊາຊົນລາວປະຕິວັດ
- ຝັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໝັ້ນຍືນ
- ໆລໆ

ເວລາ 9 ໂມງ

ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງວຽງຈັນ ເຮັມຖ່າຍທອດສົດຈາກ "ກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນ" ເຮັມດ້ວຍການປະກາດ ລາອອກຈາກພຣະຣາຊບັນລັງ ຂອງພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ, ຕິດຕາມດ້ວຍການລາອອກ ຈາກຕຳແໜ່ງ ນາຍົກຣັຖມົນຕຣີ ຂອງສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ, ການແຕ່ງຕັ້ງສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ເປັນ

ປະທານປະເທດ, ໄກສອນ ພົມວິຫານ ເປັນນາຍົກຮັຖມົນຕຣີ, ຮາຍຊີ້ຄະນະຮັຖມົນຕຣີ ໃນຄະນະຮັຖບາລໃໝ່
ທ່ານກາງສຽງ ໂຮ່ຮອງຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ມາຊຸມນຸມກັນອ້ອມຫໍປະຊຸມ

ຫລັງຈາກປະຊາຊົນທີ່ແຕ່ປ້າຍເດີນຂະບວນ ກັບໄປໝົດແລ້ວ, ມະຫາບຸດດີ ກໍປະກາດທ່ານກາງ
ຄວາມຕົກສະເຈົ້າຂອງໝົດທຸກຄົນວ່າ ,

- ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ແລະແນວລາວຮັກຊາດ ຍາມໃດກໍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ປະຊາຊົນ ເພາະສະນັ້ນເມື່ອປະຊາຊົນລຸກຊື້ນມາຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍືນກັບຫູ ໄດ້ຄູກັບຕາ
ນີ້ນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງລົບລ້າງລະບອບເກົ່າອັນເໝົາເໝັນ ແລ້ວສ້າງຕັ້ງລະບອບໃໝ່ຂຶ້ນມາ ຕາມຄວາມຮຽກ
ຮ້ອງຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮຳຮຽນ ກ່ຽວກັບສະພາບການ ແລະ
ຣະບອບການປົກຄອງໃໝ່ຢູ່ນີ້ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງຂັ້ນເທິງເປັນເວລາ 3 ເດືອນ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກທ່ານກໍຈະ
ໄດ້ກັບເມືອຮັບໃຊ້ ປະເທດຊາດ ແລະປະຊາຊົນຕໍ່ໄປ.

ເດືອນແຮກ, ພວກລາວແດງຍັງຄົງລຳລຽງອາຫານການກິນ ແລະຈັດອ້າຍເອື້ອຍລ້ຽງ ມາຄົວກິນ
ໃຫ້ຕາມປົກກະຕິ, ແຕ່ພໍຕົກເຖິງເດືອນທີ 3 ສອງ, ການລຳລຽງກໍຖືກຕັດລົງ ໂດຍຄະນະຮັບຜິດຊອບຂອງ
ລາວແດງອ້າງວ່າ "ການລຳລຽງບໍ່ສະດວກ" ບັນດາຮັຖມົນຕຣີ ແລະສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີປະສົມກາຣເມືອງ
ຕ້ອງຈົກເງິນທີ່ຕິດຕົວມາຳລັງລະເລັກລະນ້ອຍ ອອກໄປຊື້ອາຫານການກິນມາກິນ, ແຕ່ພໍຕົກເດືອນທີ 3
ພວກລາວແດງກໍສົ່ງແຕ່ເຂົ້າ, ເກືອ, ຊີ້ນ ແລະປາເຄັມມາໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນອາຫານສົດອື່ນໆນັ້ນ ບັນດາຮັຖ-
ມົນຕຣີແລະສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີຕ້ອງ "ຫາກຸ້ມໂຕເອົາ" ຊຶ່ງໃນໄລຍະ 1 ຫາ 2 ອາທິດແຮກ ກໍບໍ່ມີປັນຫາ
ເພາະແຕ່ລະຄົນມີເງິນຕິດຖົງໄປນຳ ພໍໄດ້ຊື້ກິນ ແຕ່ພໍຕົກ ອາທິດທີ 3 ທີ 4 ເງິນໃນຖົງຂອງແຕ່ລະຄົນກໍໝົດໄປ,
ຜູ້ທີ່ມີສຸຂະພາບອ່າວແຂ້ງແຮງແດ່ ກໍຕ້ອງອອກໄປ ຫາຜັກຫາໝໍ ມາເປັນອາຫານ. ແຕ່ເມືອງວຽງໄຊ ເປັນ
ໂຄກແຫ້ງ ບໍ່ມີຫວຍນ້ຳຢູ່ໄກ່ເລີຍ ຈຶ່ງຫາປູປາ ມາກິນບໍ່ໄດ້.

ຢ່າງໃດກໍຕາມທຸກໆ ຄົນກໍພະຍາຍາມອົດທົນ ໂດຍເຊື່ອວ່າພໍລົບກຳໜົດ 3 ເດືອນ ກໍຈະໄດ້ກັບໄປຫາ
ຄອບຄົວ ທີ່ວຽງຈັນ, ຫລວງພະບາງ, ສວັນນະເຂດ, ປາກເຊ. ແຕ່ແລ້ວ ໝົດທຸກຄົນກໍຕ້ອງຜິດຫວັງ ເມື່ອ
ມະຫາບຸດດີ ມາປະກາດວ່າ:

- ພວກທ່ານໄດ້ຮຳຮຽນເອກະສານຕ່າງໆ ຂອງພັກ-ລັດ ມາໄດ້ 3 ເດືອນແລ້ວ ແຕ່ຍັງມີແນວຄິດ
ຈິດໃຈຈັກກະພັດຢູ່ຄືເກົ່າ ດັ່ງນັ້ນ ຈຳເປັນພວກທ່ານຕ້ອງຮຽນຕໍ່ ເພື່ອສະສ້າງລ້າງສ່ວຍແນວຄິດຈິດໃຈ
ເກົ່າ ອອກໃຫ້ໝົດໄປສາກອັນ ຈຶ່ງຈະສາມາດກັບໄປຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນໃນລະບອບໃໝ່ໄດ້. ແຕ່ວ່າ...ຢູ່ທີ່ນີ້
ອາຫານການກິນກໍບໍ່ສະດວກ ເພາະສະນັ້ນ ທາງຂັ້ນເທິງຈະໄດ້ນຳເອົາພວກທ່ານໄປຮຳຮຽນໃນບ່ອນທີ່ມີ
ເຂົ້ານ້ຳປູປາອຸດົມສົມບູນກວ່າ, ຊຶ່ງຂະນະນີ້ ຄະນະກໍ່ສ້າງຂອງພວກເຮົາ ກໍໄດ້ສ້າງສາ ທີ່ພັກພາອາໄສທີ່
ສະດວກສະບາຍລໍຖ້າຕອນຮັບພວກທ່ານໄວ້ແລ້ວ.

ບ່ອນສນຸກ ສຸກສະບາຍ ທີ່ມະຫາບຸດດີອວດອ້າງນັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງແລ້ວກໍຄື ປ່າຊ້າເກົ່າຂອງຊາວບ້ານທີ່
ບັນດານາຍທະຫານ ນາຍຕຳຣວດ "ຝ່າຍວຽງຈັນ" ຖືກຄວບຄຸມຕົວມາ ປຸກສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ເປັນທີ່ຄຸມອັງ
ໂຕເອງ.

ແມ່ນວ່າ ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ໄດ້ຊົງປະກາດລາອອກຈາກພຣະຣາຊບັນລັງມາເປັນ
ປະຊາຊົນພົລເມືອງທັມມະດາແລ້ວກໍຕາມ, ແຕ່ເພື່ອຫລີກລຽງການຕໍ່ຕ້ານ ຂອງປະຊາຊົນໃນປະເທດແລະ
ສຽງວິພາກວິຈານປະນາມຂອງ ໂລກ ໃນວາຣະທີ່ລາວແດງກຳລັງແຜ່ຂະຫຍາຍຄວບຄຸມອອກໄປທົ່ວປະເທດ

ນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ແລະພຣະອັກຄະມະເຫສີຊົງປະທັບ ຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງຫລວງ, ສ່ວນອົງມົງກຸດຣາຊກຸມມານວົງສວ່າງ ພຣະຊາຍາ ຣາຊບຸຕ ຣາຊທິດາ ຊົງ ປະທັບຢູ່ທີ່ໂຮງເກົ້າຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ທັງ 3 ພຣະອົງກໍຍັງໃນສະພາບຂອງນັກໂທດ ຈະໄປໃສ່ມາໃສ່ບໍ່ໄດ້ ຖ້າ ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ບັນຊາການທະຫານລາວແດງ.

ຫລັງຈາກໄດ້ນຳຕົວບັນດາບຸກຄົນຂອງຝ່າຍ "ວຽງຈັນ" ທີ່ຈະເປັນສັຽນໝາຍ ແກ່ຣະບອບການ ປົກຄອງຄອມມູນິດ ໄປຄຸມຂັງຢູ່ຕາມສູນສັບພະທຸກຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວປະເທດ ຕັ້ງແຕ່ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ລົງໄປເຖິງອັຕປີ ນັບເປັນສິບໆ ແຫ່ງແລ້ວ ໃນຕົ້ນປີ 1977 ພວກກຳອຳນາດລາວແດງກໍເລີ່ມລົງມື ດຳເນີນແຜນກຳຈັດສັຽນໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົານັ້ນຄື ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ແລະ ສົມເດັດອົງມົງກຸດຣາຊກຸມມານ ເຈົ້າຝ່າຊາຍວົງສວ່າງ.

ພວກຜູ້ນຳ ແກວແນວລາວ ຊາບດີວ່າ ການທີ່ຈະຈັບເອົາພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ແລະ ສົມເດັດອົງມົງກຸດຣາຊກຸມມານໄປສັງຫານ ດັ່ງດຽວກັບພັກໂບລເຊວິກຂອງໂຊວຽດ ກະທຳຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຊາຣ (Tsar) ແຫ່ງຣັຊເຊັຽ ໃນການປະຕິວັດເດືອນ ຕຸລາ 1917 ນັ້ນ ບໍ່ອາດກະທຳໄດ້ໃນ ໂລກແຫ່ງຍຸກໃໝ່ ເພາະຈະ ເກີດປະຕິກິຣິຍາຕາມຢັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈາກປະຊາຊົນລາວໃນປະເທດ ທີ່ເຄົາລົບນັບຖືພຣະມະຫາກະສັດ ເປັນ ປະເພນີຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ຍັງຈະເກີດການຕໍ່ຕ້ານ ຈາກຣັຖບານປະເທສຕ່າງໆໃນ ໂລກອີກ ຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ວິທີແບບຮຸນ ກວ່ານັ້ນກໍຄື.

ໃນຄືນວັນທີ 4 ເມສາ 1977

ກ່ອນຈະເຖິງວັນກຸດສິງການຂອງລາວ 10 ວັນ, ກອງບັນຊາການສູງສຸດຂອງລາວແດງ ທີ່ວຽງຈັນ ໄດ້ມີຄຳສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງພວກເຂົາ ທີ່ປະຈຳຢູ່ສູນາມບິນຫລວງພຣະບາງຈັດສົ່ງກຳລັງ 1 ໝວດເຂົ້າໄປ ຍິງບິນຂຶ້ນຝ້າ ຢູ່ໃນກາງນະຄອນຫລວງພຣະບາງ ຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍປ່ອຍຂ່າວວ່າ ມີທະຫານປະຕິການ ຂອງ ນາຍພົນວົງປາວ 1 ກອງຮ້ອຍ ທີ່ມາເຄື່ອນໄຫວໃນເຂດເມືອງຊຽງເງິນ ໄດ້ເລັດລອດເຂົ້າໄປນະຄອນຫລວງ - ພຣະບາງ ເພື່ອລັກລອບເອົາພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດອອກໄປຕ່າງປະເທດ ແຕ່ຖືກກຳລັງປ້ອງກັນສະກັດກັ້ນ ໄດ້ຫັນ, ເພາະສະນັ້ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ, ພຣະອັກຄະມະເຫສີ ແລະ ສົມເດັດອົງມົງກຸດຣາຊກຸມມານ, ຈຶ່ງຕ້ອງຫຼຸດຊົນທັງສາມພຣະອົງໄປປະທັບເປັນການຊົ່ວຄາວ ທີ່ ເມືອງວຽງໄຊ.

ນອກຈາກນີ້ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຄວາມສົງໃສໃດໆ ຈາກທັງສາມພຣະອົງ ນອກຈາກຈະສົ່ງສະເດັດເຈົ້າ ສຸພານຸວົງ ຂຶ້ນໄປຫຼຸດຊົນ ໂດຍຕົນເອງແລ້ວ, ລາວແດງໄດ້ໃຊ້ເຮລີກົບແຕ ຂົນເອົາກອງດຸຣິຍາງເກົ້າ ຂອງ ກອງທັບພາກ 1 ຂຶ້ນໄປລ່ວງໜ້າອີກ ທັງນີ້ໂດຍອ້າງວ່າ ເພື່ອຖວາຍການຕ້ອນຮັບ ໃຫ້ສົມພຣະກຽດ.

ວັນທີ 11 ເມສາ 1977

ເຮລີກົບແຕລຳນຶ່ງຂອງໂຊວຽດ ໄດ້ນຳເອົາທັງສາມພຣະອົງ ຈາກຫລວງພຣະບາງໄປເຖິງເມືອງວຽງໄຊ ແລະໄດ້ປະທັບຢູ່ທີ່ພັກເດີນ ທີ່ບັນດາຣັຖມົນຕຣີ ແລະສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີຂອງຝ່າຍ "ວຽງຈັນໜ" ພັກເຊົາກ່ອນ ຈະຖືກສົ່ງໄປຍັງສູນນິໝາຍເລກ 06 ສັພທຸກ.

ດັ່ງດຽວກັບການປະຕິບັດຕໍ່ບັນດາຣັຖມົນຕຣີ ແລະສະມາຊິກຄະນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງເມື່ອກ່ອນນີ້. ຄື ອາທິດແຮກ ລາວແດງໄດ້ຖວາຍການຕ້ອນຮັບສະເດັດ ເປັນຢ່າງດີ ມີການຈັດພຣະກາຍາຫາຣ ພິເສສຫລາຍ ຢ່າງມາຖວາຍ. ແຕ່ລະວັນມະຫາບຸດດີ ກໍຈະພາລາະເບິ່ງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ "ສະຖານທີ່ປະວັດສາສຕີ" ເຊັ່ນທີ່ພັກ

ຂອງເຈົ້າສຸພານຸວົງ, ທີ່ພັກຂອງໄກສອນ ພົມວິຫານ, ຫ້ອງປະຊຸມວາງແຜນ, ຫ້ອງອົບຮົມງຸ່ມ ຢູ່ໃນບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມເມືອງວຽງໄຊ.

ວັນທີ 30 ເມສາ 1977.

ພະຍາພູມີ ວົງວິຈິດ ໃນນາມຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຮັຖບານ ທີ່ເດີນທາງມາຈາກວຽງຈັນ ໄດ້ຂຶ້ນໄປເຝົ້າ ແລະ ກາບບັງຄົມທູນວ່າ ສະຖານະການໃນປະເທດຍັງຫຍຸ້ງຍາກສືບສົນຫລາຍ ເພາະພວກປະຕິການໄດ້ສົ່ງກຳລັງເຂົ້າມາເຄື່ອນໄຫວຫລາຍໆແຫ່ງ ແລະ ຈັກພັດອະເມລິກາ ແລະ ປະຕິການໄທກໍໄດ້ປະກອບອາວຸດໃໝ່ໃຫ້ພວກເຂົາໃນນັ້ນ ມີທັງຍົນເຫາະ ຊຶ່ງພວກເຂົາອາດມາຖິ້ມຣະເບີດໃສ່ວຽງຈັນ, ຫລວງພະບາງ ແລະ ເມືອງວຽງໄຊ ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງທັງສາມພຣະອົງ, ສູນກາງແນວລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດທີ່ປະທັບໃໝໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.

ເຊົ້າວັນທີ 2 ພຶສພາ 1977.

ເຮລີກົບແຕລຳນຶ່ງ ໄດ້ນຳເອົາສົມເດັດເຈົ້າຟ້າຊາຍວົງສວ່າງ ຂຶ້ນຈາກເມືອງວຽງໄຊ ນຸ່ງໜ້າໄປຍັງທິດຕາເວັນອອກ ແລ້ວໄປລົງທີ່ງານນ້ອຍໆແຫ່ງນຶ່ງ ໃນດິນວຽດນາມ ຫ່າງຈາກຊາຍແດນລາວທີ່ ສືບຮ່າວ ປະມານ 10 ກິໂລແມັດ, ນັກບິນອ້າງວ່າ ເຄື່ອງບິນຕິດຂັດ. ໃນທັນທີ ທີ່ເຖິງດິນ, ສົມເດັດອົງມົງກຸດຮາຊກຸນມານ ຊົງຖືກນຳເຂົ້າໄປຍັງຕູບນ້ອຍໆ ຫລັງໜຶ່ງ ຊຶ່ງປຸກຢູ່ກາງປ່າແຄມຫ້ວຍ ນະທີ່ນັ້ນມີນາຍທະຫານລາວແດງ 2 ຄົນ ໃນນັ້ນ ມີ ນາຍພົນສົມສັກ ໄຊສົງຄາມ ແລະ ແກວແດງອີກ 3 ຄົນລໍຖ້າຢູ່ແລ້ວ. ເມື່ອສົມເດັດອົງມົງກຸດສະເດັດເຂົ້າໄປໃນຕູບ ພວກເຂົາກໍຊີ້ໃຫ້ສະເດັດນັ່ງລົງ ທີ່ຕັ້ງມ້າໄມ້ໃສ່ແຄມໂຕະສານໄມ້ເຮັດ ແລ້ວກໍເອົາປາກກາກັບປື້ມຫົວນຶ່ງຍື່ນໃຫ້.

ນາຍພົນສົມສັກ ກ່າວຂຶ້ນທັນທີ

- ເຈົ້າເປັນຜູ້ນຶ່ງ ມີໂທດກັມລ້ືນຟ້າເຫລືອແຜ່ນດິນ, ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອໄຖ່ຖອນໂທດກັມ ແລະ ສະແດງຄວາມຈິງໃຈຢາກເປັນພົລເມືອງດີຂອງຣະບອບໃໝ່ ໃຫ້ເຈົ້າຂຽນເຮືອງລາວທັງໝົດ ທີ່ເຈົ້າເຮັດການຮັບໃຊ້ ຊື່ ໃອ ເອ ຂອງຈັກກະພັດອະເມລິກາ.

ສົມເດັດອົງມົງກຸດ ໂຍນປາກກາລົງໃສ່ໂຕະ ແລະ ລຸກຂຶ້ນຢືນ

- ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ ເປັນ ຊື່ໃອເອ ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີໂທດກັມໃດໆ ຕໍ່ແຜ່ນດິນ ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຂຽນອັນໃດ ?
- ເຈົ້າຕ້ອງຂຽນ ຖ້າບໍ່ຢາກຕາຍ, ນາຍພົນສົມສັກ ຂູ່
- ຂ້ອຍບໍ່ມີໂທດກັມໃດໆ ບໍ່ມີຫຍັງຈະຂຽນ. ສົມເດັດຊົງຕອບໂຕ້ຄືນ.

ເມື່ອເຫັນສົມເດັດອົງມົງກຸດຮາຊກຸນມານ ບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມ ພວກເຂົາກໍລົງມືທໍຣະມານດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ເຂົາຮຽນມາຈາກ ເຄຊິບີ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕັດສິນພຣະໄທເດັດຂາດ ແລະ ກ່າວອອກມາເປັນຄຳສຸດທ້າຍກ່ອນສິ້ນພຣະຊົນວ່າ :

ພວກສູ່ຢາກຂ້າກູ ເຊີນໂລດ ແຕ່ຈະໃຫ້ກູຂຽນໃນເຮືອງທີ່ກູບໍ່ໄດ້ກະທຳນັ້ນ ກູບໍ່ເຮັດເດັດຂາດ.

ວັນທີ 3 ພຶສພາ 1975.

ເຊົ້າວັນນັ້ນ, ນະຫາບຸດດີ ໄດ້ເຂົ້າໄປກາບບັງຄົມທູນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າພະຫາຊີວິດສີສວ່າງວັທນາ ແລະ ພຣະອັກຄະມະເຫສີວ່າ:

- ສົມເດັດອົງມົງກຸດຮາຊກຸນມານ ໄດ້ສະເດັດໄປເຖິງສະຖານທີ່ປະທັບໃໝແລ້ວ ແລະ ພິຈາລະນາສຸດກັບສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້, ດັ່ງນັ້ນໃນຕອນສວາຍນີ້ຈິ່ງ ຈະມີເຮລີກົບແຕ ມາຮັບເອົາທັງສອງພຣະອົງ.

ເຮລີກົບແຕລຳນີ້ ໄດ້ຍິນໄປລົງທີ່ງານນ້ອຍແຫ່ງນຶ່ງ ແກ້ກັບບ້ານສືບຮ່າວ ແລະ ຫລັງຈາກຕ້ອງລໍຖ້າຢູ່ເກືອບ 1 ຊົ່ວໂມງ ພ.ອ. ໄມສິງ ຈຶ່ງນຳເອົາຣົດມາຮັບຂ້າມນ້ຳນ້ຳໄປຍັງປ່າເຂັດ ດົງຂວາງແຫ່ງນຶ່ງຢູ່ແຄມ

ປາກຫ້ວຍນ້ອຍທີ່ຕົກລົງໃສ່ນ້ຳມ້າ ຫ່າງຈາກສົບຮ່າວໄປທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອປະມານ 2 ກິໂລແມັດ ຢູ່ໃນປ່າແຫ່ງນີ້ ມີຕູບເກົ່າຫລາຍຫລັງ ແຕ່ທັງໝົດເພພັງ ຍັງເຫລືອແຕ່ເສົາ ແລະຮ່າງຫລັງຄາ. ຢູ່ໃກ້ໆ ກັບຫ້ວຍ ມີຕູບນ້ອຍທີ່ຫາກໍປຸກຂຶ້ນໃໝ່ 2 ຫລັງ ແລະອີກຫລັງນຶ່ງເປັນເຮືອນຄົວ ມີຮົ່ວໄມ້ຟາງ ທີ່ແຫລມເປັນ ຂວາກອ້ອມຈອດ. ທະຫານປະສົມແກວແນວລາວ 1 ໝວດຮັກສາ ໂດຍມີຕູບທີ່ຝັກ 3 ຫລັງຢູ່ນອກບໍຣິເວນຮົ່ວ.

ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ເປັນທີ່ຄຸມຂັງຊະເລີຍເສິກ ສ່ວນມາກແມ່ນທະຫານໄທ ທີ່ຖືກແກວແນວລາວຈັບໄດ້ ໃນຣະຫວ່າງການສູ້ຮົບ ທີ່ທົ່ວໄທທົນເມື່ອປີ 1969-72, ຈຳນວນນຶ່ງໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປ ແລະອີກຈຳນວນນຶ່ງ ຖືກປ່ອຍຕົວກັບໄປ ຫລັງການສັນຍາຮວມລາວ ໃນປີ 1973.

ຫລັງຈາກໄປເຖິງໄດ້ 2 ວັນ ພ.ອ. ໄມສິງ ເຜົ່າລາວເທິງຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຄຸກ ໄດ້ນຳເອົາໄກ່ຜູ້, ໄກ່ແມ່, ແລະໝູ ແນວລະຄູ່ ມາໃຫ້ສອງພຣະອົງ ພ້ອມທັງກ່າວເຍີ້ຍຫຍັນວ່າ

- ເປັນເຈົ້າ ເປັນຈອມສນຸກສຸກສະບາຍມາຫລາຍແລ້ວ ລອງມາລ້ຽງໝູ ລ້ຽງໄກ່ກິນເອງເບິ່ງດູ ໄດ້ບໍ່? ນີ້ລະ ຝັກ-ລັດ ມີມະນຸສທັມຫລາຍ ຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ໄປເຮັດໄຮ່ ເຮັດສວນ ປູກເຂົ້າກິນເອງ.

ອາໄສຄວາມອິດທິພາບພຽນ, ຈຶ່ງຍອມເຂົ້າແຕ່ລະຄາບ ທັງສອງພຣະອົງຊົງລ້ຽງໄກ່ ຈົນອອກແມ່ ແຜ່ລູກຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ສົມເດັດພຣະເຈົ້າສະຫາຊີວິດສີສວ່າງວັທນາ ແລະພຣະອັກຄະມະເຫສີ ຊົງມີພຣະ ເມດຕາ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະນຳມາເປັນພຣະກາຍາຫາມໄດ້ ທັງໆ ທີ່ຕ້ອງຢູ່ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກແລະອາໄສ ປາເຄັມຊື້ນເຄັມ ທີ່ທະຫານລາວແດງສົ່ງມາໃຫ້ເດືອນລະເທື່ອນັ້ນ ພໍປະທັງຊີວິດ.

ທັງສອງພຣະອົງຊົງຊາບດີເຖິງຊະຕາກັມ ແລະທຸກໆ ແລງ ກ່ອນເຂົ້າບັນທຶກໄດ້ສູດມົນພາວະນາ ແຕ່ບໍ່ມີພຣະພຸທຮູບ, ດັ່ງນັ້ນ ນີ້ນຶ່ງ ພຣະອັກຄະມະເຫສີ ຈຶ່ງຂໍຮ້ອງຕໍ່ ພ.ອ. ໄມສິງ ຂໍເອົາພຣະພຸທຮູບອົງ ນຶ່ງມາໃຫ້ແມ່ ຈະເປັນອົງນ້ອຍກໍໄດ້.

ພ.ອ. ໄມສິງ ໃຈສັດ ຫົວກາກ ຂຶ້ນ ເວົ້າອອກມາວ່າ

- ໄກ້ ຊິຕ່າຍແລ້ວ ຍັງຢາກນົບໄຫວ້ອີກ ບໍ່ມີພຣະພຸທພຣະເຈົ້າອົງໃດມາຊ່ອຍພວກເຈົ້າໄດ້ດອກ. ນົບຝາຕູບໄປເທື່ອ.

ເຖິງແມ່ນ ພຣະວໍຣະກາຍຂອງພຣະອົງ ຈະຂຸດໂຊມລົງຢ່າງໜັກ ຍ້ອນຄວາມທຸກທໍຣະມານຮອບ ດ້ານ ແຕ່ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ຊົງຫວ່າງໄຍຕໍ່ພຣະອັກຄະມະເຫສີຍິ່ງກວ່າພຣະອົງ ເອງ, ພຣະອົງຊົງຊາບດີວ່າ ພຣະອັກຄະມະເຫສີຊອບຄຣັດໝາກ ແຕ່ຢູ່ໃນປ່າຕິບດົງໝາເຊັ່ນນີ້ ຈະຫາ ໝາກຜູ້ມາແຕ່ໃສ ?

ໃນວັນນຶ່ງໃນກາງເດືອນ ກັນຍາ 1978

ໃນຂະນະທີ່ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ລົງສົງນ້ຳ ທີ່ຫ້ວຍນ້ອຍນັ້ນມີຊາວບ້ານ ໄວກາງຄົນກັບຫລານນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງ ຍ່າງເລາະຕຶກແຫຼ້ນມາຕາມຫ້ວຍ. ຊາຍຄົນນີ້ ຊື່ລຸງໄມ ເປັນຄົນບ້ານ ສົບຮ່າວ ທຳອິດເມື່ອຫລຽວເຫັນພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າສະຫາຊີວິດແຕ່ໄກ ກໍຈຳບໍ່ໄດ້ ທັງໆ ທີ່ແຕ່ກ່ອນ ເຄີຍເຫັນພຣະບໍຣົມມະຮູບ ຂອງພຣະບາດສົມເດັດ ພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ມາແລ້ວ. ໃນສະໄໝເຂົາເປັນ ພໍ່ຄ້າຫລຽວໄປຊຳເໝືອ, ທັງນີ້ ເພາະພຣະວໍຣະກາຍມີແຕ່ໜັງທຸ່ມກະດູກ ແຕ່ພໍເຂົ້າໄປໃກ້ໆ ເຂົາກໍນຶກອອກ ຈຶ່ງພາຫລານນ້ອຍກາບລົງ.

ສົມເດັດພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ຊົງກ່າວອອກມາວ່າ.

- ຂ້ອຍເປັນປະຊາຊົນຄືກັນກັບພວກເຈົ້າທັນແລ້ວ ບໍ່ຕ້ອງກາບໄຫວ້ອີກ.

ແຕ່ລູກໄມບໍ່ຍອມ ກ່ອນຈາກໄປໄດ້ຍົກເອົາປາທັງໝົດທີ່ຕິກໄດ້ ຖວາຍແກ່ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຮັບເອົາພຽງ 3 ຕົວ ເຫລືອນັ້ນສົ່ງຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງພ້ອມທັງຮັບສິ່ງ.

- ເອົາກັບເມືອ ໃຫ້ລູກຫລານກິນ.

ກ່ອນຈາກໄປ ລູກໄມ ໄດ້ກາບບັງຄົມທູນຖາມວ່າ

ພຣະອົງຕ້ອງການຫຍັງບໍ່ຂ້າມນ້ອຍ ຂ້າມນ້ອຍຊື່ເອົາມາສົ່ງໃຫ້

ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ຊົງກ່າວວ່າ

- ສຳຫລັບຂ້ອຍນັ້ນ ບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງຄອກ ແຕ່ຖ້າຫາກເຈົ້າ ຫາໝາກພູ ມາໃຫ້ໄດ້ກໍຈະເປັນການດີ.

ລູກໄມຮັບປາກ ແລະມັດວ່າ ວັນໜ້າຈະນຳມາຖວາຍ ຊຶ່ງລາວກໍໄດ້ກະທຳຕາມ.

ນຶ່ງເດືອນຕໍ່ມາ, ຄວາມຊາບເຖິງຄນະພັກເມືອງ ລູກໄມ ຖືກຈັບຕົວໄປແລ້ວກໍຫາຍສາບສູນໄປເລີຍ.

ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າສີສວ່າງວັທນາ ຊົງສິ້ນພຣະຊົນໄປໃນວັນທີ 13 ພຶສພາ 1978.

ສ່ວນອົງພຣະອັກຄະມະເຫສີ ເຈົ້າຍິງຄຳຜຸຍກໍສິ້ນພຣະຊົນໄປໃນວັນທີ 12 ທັນວາ 1981.

ພຣະສົພທັງສອງພຣະອົງ ຖືກນຳເອົາໄປຝັງຢູ່ແຄມຊຸກ.

ພວກກຳອຳນາຈາລາວແດງ ສັງການໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ທະຫານຕຳຣວດຢູ່ໃນເຂດນີ້ ຮັກສາເຮືອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງສົມເດັດອົງນຶ່ງກຸດຣາຊກຸມມານ ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ສີສວ່າງວັທນາ ແລະພຣະອັກຄະມະເຫສີ ເຈົ້າຍິງຄຳຜຸຍ ເປັນຄວາມລັບສຸດຍອດ ຖ້າຖືກຮົ່ວໄຫລຈາກຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບໂທດເຖິງຕາຍ.

ໃນເດືອນ ທັນວາ ປີ 1989, ໂກສອນ ພົມວິຫານ ເດີນທາງໄປຢ້ຽມຢາມຝຣັ່ງເສດ ຖືກນັກຂ່າວຊັກຖາມ ບໍ່ສາມາດແກ້ຕົວໄດ້, ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ ທັງສາມພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນໄປແລ້ວ ກ່ອນໜ້ານີ້ກວ່າ 10 ປີ.

ເຮືອງທັງໝົດນີ້ "ສາມັນຊົນ" ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ ຫລັງຈາກໄດ້ໃຊ້ເວລາກວ່າ 5 ປີ ຕິດຕໍ່ສອບຖາມບຸກຄົນໄກ້ຊິດກັບເຫດການກວ່າ 50 ຄົນແຕ່ກໍຍັງບໍ່ລະອຽດຄົບຖ້ວນເທື່ອ ເພາະສະນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຜູ້ອ່ານຫາກເຫັນວ່າມີສິ່ງໃດຄວນເພີ່ມເຕີມ ຫລືດັດແປງແກ້ໄຂ ກະຣຸນາໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫລືແນະນຳຄວາມຄິດເຫັນໄປຍັງພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຂໍ້ ມູນ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາດລາວ

"ກອງບັນນາທິການນິຕະຍະສາຣອານາຈັກລາວ"

This document will be in English and in Thai very soon.